

Thơ là món ăn tinh thần không thể thiếu và bất cứ ai có tâm hồn lãng mạn, suy tư mĩ mĩng. Trong bài thơ : Nội Lòng Xa Quê ta đã thấy tác giả đã tạc dấu cội nguồn xúc cảm và nội lòng yêu mĩ quê hương dù đã bao ngày cách xa. Gió ơi! gửi tôi quê nhà/Nhà quê lòng tôi đang trong ta nơi niềm. Ngập tràn thơ yêu trong bài thơ : Hồn Tây Đô / Chàng / Trăng soi bóng người cội phôi Tây Hồ / sao khuya trăng và người chờ đợi nhau.

Được qua những lời thơ ông gửi đến tôi cảm nhận những không thể u sầu lãng mạn. Xin trân trọng gửi lời thiêu đến quý thi hữu và các bạn trẻ những vần thơ hay trữ tình và lãng mạn của ông **Nguyễn Đợi Đợi**

và bút danh

Mây Chiếu

hiện ngụ tại nhà số A 2-07 Chung cư An Lạc, đường Nguyễn Oanh, phường 17, quận Gò Vấp, Thành phố Hồ Chí Minh.

Ông đã ra tập thơ : **Hồn Tây Đô**, **Hồn Tây Đô** **Đợi Viết Tập thơ** hay và lời bình của Câu lạc bộ sáng tác Văn học Việt Nam và câu Sài Gòn thi hữu cuối năm 2012, xin ra mắt cùng quý độc giả.

Nội lòng xa quê Xa xa vọng tiếng chuông chùa Ngân nga thánh thót gió đưa chiếu tà Gió ơi gửi tôi quê nhà

Nhà quê lòng tôi đang trong ta nơi niềm

Nội lòng xa quê

Viết bởi Administrator

Bao năm bao tháng triền miên
Bâng khuâng trong dĩ niệm m ai hay
Xa quê ta nhớ nhớ ng ngày
Cơm rau dưa muối, thời cà tống
Năm mồi năm mồi phụng trống
Năm mồi năm mồi bao đống chồng gai
Ai vẽ mồi biết đổi thay
Quê hương mong đổi ngày này khác xưa
Gió đưa lá rơi ban trưa
Gió đưa vạt ruộng mồi a dẫu làng
Trông xa đống lúa chín vàng
Nhịp nhò kẻo kẻo ven làng tre xanh
Làng soi bóng nước tranh
Cô bác anh chị lên chùa
Cố làng vào hội nhớ xưa
Chuông vang, mõ gõ, ai chửa khời vòng
Ma mô sực sực không không
Rung rung dẫu lòng tha phụng.

Vào trưa ngày nay Hóc Môn mồi tám vượn trưa Thụng quê ta nhớ cau trưa thu xưa N
hồi thời đui Pháp, Mồi thua

Thôn trên, p dui sơm trưa mồi lòng

Ngày nay Bà Đim, Ba Giồng

Nằm trong quy hoạch nông thôn mới mới

Trâu cau có thể bao đời

Đánh cho Pháp, Mỹ mất thế còn đây

Ai về mới biết đời thay

Ngõ trên, xóm dưới đời nay nhòa rồi

Ngõ đời xa đi rồi như thôi

Ba Giòng, Bà Đầm nhiều người nói gần

Nhà xây, đời nay ngõ từng phố n

Công trình đời n nhà từng khác xa

Con đời nay Đời nay Bác đời đời

Lo cho dân đời c sống trỗi thoát nghèo

Anh về đời t mới em theo

Cau xa đời nay đời, trâu leo thành hàng

Trông xa đời nay lúa chín vàng

Gió đời a kéo kéo ven làng tre xanh

Em về ch mới quê anh

Bao thơ y rồi như tranh đời màu

Đời n, đời nay, đời nay học đời đâu

Môi đời nay trong sách hàng đời u trong thôn

Bao đời mới đời p, bão ngu đời n

Quê đời nay đã mới đời phố đời thay

Mới đời chín tiêu chí hôm nay

Đời nay đời a, Bác đời đời n ngay muôn làng

Bao quanh thành phố tên vàng

Trên cau dừa tím ỉu, con nằng con anh.

Hồ Tây đi ch Sóng đêm đang hát trên cành liễu Gió nhè trên cành liễu tóc em G
iờ n hờn gì anh, sao em còn giữ n mãi

Ta bên nhau cho tóc mau khô m ng n l a tình

Anh biết chỉ c gh kia mai trong bóng liễu

Mình em thôi ai s i m bu i trắng tà

Hi u cho nhau anh xa nhà vì th i chỉ n

Mai xa rồi ta mãi nh ngày hôm nay

Xa trông non n c ph Tây Hồ

Lung linh sóng vỗ con thuyền ch ai

Tiếng vỗ c kêu trong dài g i b n

V bên nhau hay báo hi u c a m t ngày

V i gì em mai anh xa rồi Hà Nội

Ng i bên nhau xe ta đi kh p ph ph ng

Th ng nhau nh u g c đ u trên vai anh em nói

Mu n đêm nay và mãi c a riêng mình

Đ c sao em khi quân thù ngày đêm giày xéo

Kh dân mình trong máu l a chia ly

Anh xa em cho non sông m t d i

Cho Hồ Tây in bóng c nh b n mùa

Trăng soi bóng n c ph Tây Hồ

Sao khuya thanh vắng nghe chớ đời nhau.

Thơ ông Kiều mĩ ru Hát ru cớ a mĩ năm nào Nay con khôn lớn nhỡ lìa mĩ ru Con đi
muôn nơi phố phường trãi

Thầy câu lạc bát cớ a đời Tĩ Nhỡ

Nguyễn Du ơi hỡi Nguyễn Du

Phong trần vãn đời phong trần vì ai

Đêm dài lữ mĩ ông Kiều ơi

Biết bao năm nếm tĩ lữ thi nhân

Mai sau cho đời muôn đời

Nhớ con cùng cháu thầy đau thân Kiều

Mĩ ngon gì cớ bao nhiêu

Nhỡ qua thăm hỡi cô Kiều ngày xưa

Vắng trăng kia chớ ngỡ lữ thi

Độc qua Hồn Lĩnh con vãn thắp nhang

Nguyễn Du ơi hỡi Tĩ Nhỡ

Ngàn năm năm nếm thầy ai gởi Kiều.

Truyện Kiều trên mâm pháo Ai qua sông Mã Hàm Rồng Nhỡ lên thăm ngón cớ
Hồn năm xưa Hai bên
núi, giữa là sông

Hai đầu pháo giỡ, cây cớ u thông qua

Bên tôi hay đời thắp ca

Bên mâm pháo trãi cớ tà chi u hôm

Mở cửa nhà biệt ta năm

Hiu hiu gió bãi trăng ngàn đêm soi

Yêu ma thôn xóm đến rồi

Gấm vang mặt đất chân cưu lả bom

Đến thù cày xới bao năm

Biết bao hàng khói ai năm nhỡn

Truyền Kiêu đến giữa núi non

Núi cao cao vút, núi mòn cũng cao

Sống đêm buồn như chiên hạc

Giây in mặt đất lên vào trăng soi

Truyền Kiêu đến cửa biên

Mùa xuân chim én trên cưu vờn bay

Hoa dĩa nở rồi rồi đây

Cờ tranh vờn mặt đất tay đào hóm

Bên mặt nước năm xưa bao lần

Bên ngàn năm bấy nhiêu vầng trăng soi

Sớm buồn sau đến rồi vai

Vầng trăng Thanh Hóa vờn soi trên cưu

Mặt nhìn gặp mặt cửa nhau

Xung quanh quân phục mặt màu cờ xanh

Truyền Kiêu mình đến cho nhanh

Nội đau đến rồi, mặt anh thôn xóm Kiêu

Ngồi trên mâm pháo nhuộm màu

Yêu ma tan xác, hỡi tôi chiu Ních Giôn.

(Thơ :
Mây Chiu u
)

Kim Hoa